

музичного училища Олексій Саранчін «Льопа». Разом було записано один трек “Jazzy”. Під час запису Олег Михайлюта («Фагот») вигадав назву «Схід-Side», якою й був названий новостворений, а нині знаний джаз-бенд. Це відбулося у 2003 р. На той час джаз-бенд «Схід-Side» і «ТНМК» жили й працювали в Києві.

18 вересня 2003 р. відбувся спеціальний концерт із джазовими версіями пісень «ТНМК» у легендарному київському клубі «44». Це був перший концерт проекту “Jazzy”, який мав для музикантів дуже велике значення. Після цього вони дали ще кілька концертів та записали однойменний альбом “Jazzy.Live 44” та здійснили кілька джемових сесій. Так, «ТНМК» та «Схід-Side» створили спеціальну програму, яку грали раз на кілька років. В альбомі “Jazzy. Live in 44” поєднані різні жанрові складові, такі як: хіп-хоп, джаз та фанк, що дає нам можливість послухати нові відображення естрадно-джазової музики. За словами Олега Михайлюти, «ТНМК» та «Схід-Side» творчо розвивалися паралельними шляхами, але об’єдналися в 2015 р. для продовження спільного проекту “Jazzy”.

Кожен спільний концерт цього проекту відрізнявся від попереднього, так 2016 р. було створено велику програму “Jazzy DeLuxe», яка стала результатом вдалої співпраці вокаліста групи Олега Михайлюти «Фагота» з біг-бендом Денніса Аду. У результаті творчого пошуку була втілена ідея створення композиції у стилі фанк, яку запропонував і написав бас-гітарист Костянтин Жуйков «Котя», співзасновник та автор композицій групи, який добре відчуває перспективу творчого розвитку колективу.

Співтворчість «ТНМК» та «Схід-Side» у проєкті “Jazzy” побудована на принципі додавання іншої стилістики до власної, ці колективи не змінюють власні творчі засади, стилі, у яких вони працюють. Солісти і джаз-бенд — рівноправні учасники виконавського процесу. Музиканти «ТНМК» розширюють свої композиції, працюючи у власному стилі, додаючи склад інструментів та виразні можливості інших виконавських складів: симфонічного оркестру, джаз-бенду тощо.

К. Жук

ВІДТВОРЕННЯ ТРАДИЦІЙНОЇ ПІСЕННОСТІ ФОЛЬКЛОРИСТИЧНИМ ГУРТОМ «РОДОВІД» В УМОВАХ ТИМЧАСОВОГО ПЕРЕСЕЛЕННЯ (М. ГАМБУРГ)

К. Zhuk

THE REPRODUCTION OF TRADITIONAL SONGS BY THE FOLKLORE GROUP “RODOVID” UNDER THE CONDITIONS OF A TEMPORARY RESETTLEMENT (HAMBURG)

Через війну росії в Україні, багато українців були вимушені виїхати за кордон. Серед тих, хто продовжив роботу або навчання онлайн в нових умовах — автор наступного матеріалу. Мета цього викладу — поділитися власним досвідом комунікації, як соціалізуватися в умовах випадково сформованої української громади, у межах сучасного європейського суспільства, а також наголосити на значенні діяльності з відтворення української традиційної спадщини.

Волею щасливого випадку автор потрапила в м. Гамбург, що на півночі Німеччини. Це велике місто великодушно прийняло до себе тисячі українців, воно славиться своїм високим рівнем розвитку культури. Саме тут знаходяться всесвітньо відомі музичні театри: «Театр в порту Гамбурга» (Das Theater im Hafен Hamburg), у якому, зокрема, ставлять мюзикл «Король і Лев», що б’є рекорди

переглядів. Також на березі р. Ельби красується мрія кожного музиканта та витвір архітектурного мистецтва — Ельбська філармонія. Проте, жага до творчості і усвідомлення необхідності бути корисною для свого народу, зумовили постійний пошук авторкою будь-якої можливості знайти своє місце в новому місці. І така можливість невдовзі з'явилася, завдяки знайомству з активістами організації “Free People Voice”. Ця спілка об'єднала талановитих та творчих українців тут, у Гамбурзі, зі спільною метою — влаштувати концерти для зборів коштів на ЗСУ. Під час зустрічей і репетицій, після досвіду проведення щонедільних концертів, прийшло розуміння того, наскільки важливо дати змогу українцям спілкуватись та об'єднуватись. Присутність на концертах, де співають традиційні українські пісні, давала їм можливість відчувати себе тут, у Гамбурзі, як вдома.

Однак весь цей час автор не забувала рідну традиційну пісню, і за кожної можливості намагалася співати саме такий репертуар. Водночас було помітно, наскільки слухачів зацікавив не тільки репертуар, але й самобутнє звучання українських традиційних пісень. Згодом вдалося зібрати навкруги себе однодумців, зацікавлених музикантів, щоб освоїти цей напрям співи. Спочатку до колективу долучились лише дівчата, що вже мали музичний досвід, проте в подальшому хотілось би охопити й підлітків, та особливо дітей! Заняття нашого фольклорного ансамблю проходять один раз на тиждень. Вони відбуваються в культурному центрі святого Георга, керівництво якого надає українцям можливість безкоштовно проводити репетиції у своєму закладі.

Діаспора українців у Гамбурзі дуже потужна та дружня, тому для колективу є велика кількість можливостей та заходів, на яких ми можемо показувати українцям та місцевим мешканцям традиційну українську пісню. У цьому нам допомагають такі організації та спілки, як *Feine Ukraine*, *Ukrainian Hugs*, *Vilni_de_ua*, *Free_People_Voice*, *Toloka*.

Одна із цілей створення нашого ансамблю — познайомити німецьких глядачів з українською ідентичністю, неповторністю, вишуканістю та красою українського традиційного вбрання. З останнім поки є деяка незавершеність. Перед війною Катерина Жук вела фольклористичні гурти в місті Святогірськ Донецької області і самотужки збирала та шила народне вбрання для учасників. Тепер майже всі костюми цих колективів, які збиралася і накопичувалися роками, залишилися там і потрапили в окупацію. Навіть старовинна 100-річна сорочка її бабусі залишилась там. Подумки вона вже попрощалася із цими скарбами, та сталося диво, і волонтери, що їздили в місто, змогли вивезти все вбрання і передати сюди, у Гамбург. Тож тепер наш невеликий ансамбль частково вдягнений, на перший час. Нині ми зайнялися виготовленням традиційного вбрання для дівчат-учасниць, зважаючи на особливості народного одягу регіонів України, звідки вони родом — Вінниччина, Львівщина, Київщина та Слобожанщина.

Також одна із цілей нашого ансамблю — популяризація українського фольклору і серед самих українців, які тут проживають. На жаль, це є актуальною темою, оскільки за роки української незалежності, популяризація традиційної культури мало вплинула на мистецькі уподобання більшості слухачів. Вони не звикли до цього в повсякденні, і ми часто бачимо здивовані очі й зацікавленість діяльністю колективу від самих українців.

У колективі «Родовід» співають дівчата, які також потрапили сюди через війну з різних куточків України: хто з Черкащини, Вінниччини, Київщини, Львівщини,

Одещини. Зараз це: Олена Левицька, Соломія Дишлюк, Ірина Дас, Дарія Петрожицька та Олена Попадюк. То, на мою думку, було б справедливо кожній носити костюм свого регіону. На заняттях ми вивчаємо календарні пісні господарського року, родинно-обрядові, ліричні, жаргівливі пісні з річних етнографічних регіонів України. На початок весни 2023 р., ми з колективом «Родовід» дали більше 20 виступів на різних заходах та загальними зусиллями зібрали близько 2500 євро на ЗСУ та гуманітарні потреби українців.

Один з перших проєктів колективу — «Колядки», які ми зробили разом з організацією Ukrainian Hugs. Колектив «Родовід» здійснив під час різдвяних святков серію виступів з 45-хвилинною програмою. Вона складається з виконання колядок та щедрівок, обрядового дійства «Водіння кози». Численні виступи проходили частково і на вулиці, у центрі Гамбургу, і на Різдвяних ярмарках. Атмосфера виступів була в душі справжніх колядок, та ми не врахували, що співати, стоячи на одному місці в -4 — дуже холодно, проте гарячий чай та слухачі, які не могли пройти повз, мотивували не зупинятись. Особливо німці, які майже втратили свою народну спадщину, дивувалися красі 3-голосних колядок та незвичній для європейців фактурі звучання. Серед таких, що найбільше цікавили слухачів: «Ой, денное народження Божого сина» — колядка з Полтавщини, «Ой, хто, хто Миколая любе» — колядка із с. Польова Дергачівського району Харківської області, «Ой, у Києві, та й на камені» — колядка Овруцького району Житомирщини.

9 лютого 2023 року відбувся концерт колективу «Родовід» у залі Kulturzentrum in Hamburg Barmbek mit Schwerpunkt Musik und Tanz “Zinnschmelze” на “Welkome Music Session”, до якого були залучені німецькі музиканти. Це щомісячні «джем-сесії», які відкриває запрошений гість, цього разу ним були ми. Двадцять п’ять хвилин акапельного співу зачарували слухачів! Відбувся цікавий обмін досвідом, оскільки після виступу колективу місцеві любителі поімпровізувати показували на сцені свою майстерність. Такі спільні проєкти дуже корисні, тому що мають перспективи на майбутнє.

Також 18 лютого 2023 року в Гамбурзі відбувся фестиваль “Hamburg Bluht Auf, Der Tag die Muttersprachen”. Це щорічний фестиваль, який влаштовується з метою, аби діти, представники різних національностей, яких досить багато в місті Гамбурзі, навчаючись у німецькій школі, не забували свою рідну мову. Від України на цьому фестивалі від організації “Feine Ukraine” авторка провела майстер-клас з вивчення української пісні.

25 лютого 2023 р. відбувся концерт пам’яті до річниці війни в Україні. Цей німецько-український проєкт також став можливістю діалогу між українськими та німецькими музикантами. Загальними зусиллями було зібрано понад 700 євро на потреби ЗСУ.

У березні всі українці шанували визначну дату — день народження Кобзаря. Українська діаспора в Гамбурзі, за підтримки організації Ukrainian Hugs, провела гідний захід — у форматі конференції, який залучив більше 100 українців та німців. На заході виступили представники української освіти, мистецтва, серед яких: знаменитий український співак, фронтмен гурту «Антитіла» Тарас Тополя; відома українська мовознавиця, доктор філологічних наук, шевченкознавиця Ірина Фаріон; вчитель української мови та літератури з 40-річним стажем, володарка звання «Учитель-методист», філологія та шевченкознавиця Лариса Пчеляна; педагог із

30-річним стажем, журналіст, дослідник, краєзнавець, громадський і релігійний діяч Микола Карпенко, до доповіді була запрошена й авторка статті.

Учасники конференції висвітлили різні актуальні теми про життя та творчість великої особистості. Ірина Фаріон виклала 5 основних настанов Тараса Шевченка щодо самоідентифікації українців. Тарас Тополя розповів про актуальність ідей поета в сучасності. Авторка доповіла про етнографічні відомості у творчості Шевченка та його тісний зв'язок із традиційною культурою українців. Модераторами заходу були громадський діяч, актор, активіст та організатор заходів на підтримку України в Гамбурзі Нікіта Сема; акторка, волонтер, перекладач Ніка Кушнір та Генеральний Консул України в Гамбурзі Ірина Тибінка.

Фольклористичний гурт «Родовід» виконав для глядачів 20-хвилинну програму ліричних, історичних пісень та псалму. Також частиною доповіді авторки стало виконання історичної пісні «А вже років 200, як козак в неволі», записану в с. Шарівка Богодухівського району Харківської області. Через наявні в тексті заклики до завоювання незалежності, ця пісня в імперські та радянські часи перебувала під суворю заборону.

Нині колектив «Родовід» продовжує плідну роботу з підготовки програми до весняних майстер-класів та спільних проєктів із фотографами й музикантами.

Ду Бохао

РОЛЬ МАРСЕЛЯ МЮЛЯ У ФОРМУВАННІ ВИКОНАВСТВА ТА ТВОРЧОСТІ ДЛЯ КВАРТЕТУ САКСОФОНІВ

Du Bohao

THE ROLE OF MARCEL MULE IN THE FORMATION OF PERFORMANCE AND CREATIVITY FOR THE SAXOPHONE QUARTET

Квартет саксофонів є порівняно молодим видом ансамблю та жанром творчості, еволюційний шлях якого розпочався у середині XIX ст. Провідну роль у поширенні сольного та ансамблевого саксофонного виконавства відіграла Франція. Так, у романтичну добу група саксофонів активно використовувалась у французьких духових оркестрах, згодом в Америці та інших країнах. Зокрема, француз Е. Лефєбр заснував в Америці перший квартет саксофонів “New York Saxophone Club”, який користувався популярністю у країні та Європі. Ж. Саварі, поряд із Ж.-Б. Сінжелі та К. Флоріо, є автором одного з перших творів для квартету саксофонів — *Quatuor pour Saxophones*.

У XX ст. визначну роль у поступі цієї галузі інструментальної культури відіграв видатний музикант, педагог, засновник французької школи гри на саксофоні Марсель Мюль (1901–2001).

Свою виконавську кар'єру музикант розпочав в оркестрі Республіканської гвардії, який слугував підґрунтям для зростання професійної майстерності музиканта та пошуку нових шляхів розвитку мистецтва гри на саксофоні. Так, завдяки неповторному благородному звуку, М. Мюль став провідним солістом Гвардії. Він виконував сольні партії з різними оркестрами, співпрацював з *Orquestra Comique*, «танцювальними» колективами. Це дозволило артисту виробити свій індивідуальний стиль, позначений також впливом джазової культури, у якій під час гри на саксофоні використовувався особливий прийом — вібрато. М. Мюлю